

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 659/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Цвијетичанин адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Виши суд у Београду се, решењем Гж 14121/19 од 15.07.2020. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 17527/17 од 06.06.2019. године и предмет уступио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на даље поступање.

Апелациони суд у Београду није прихватио стварну надлежност и, сматрајући да је за суђење надлежан суд који му је предмет уступио, изазвао је сукоб надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Виши суд у Београду.

Означени судови не прихватају надлежност за одлучивање о жалби коју је тужени изјавио против пресуде Првог основног суда у Београду П 17527/17 од 06.06.2019. године. У конкретном случају тужилац је у тужби од 16.11.2017. године поставио захтев за исплату накнаде нематеријалне штете у укупном износу од 460.000,00 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе почев од дана пресуђења до исплате. Међутим, поднеском од 12.09.2018. године тужилац је смањио тужбени захтев тражећи по истом основу исплату укупног износа од 310.000,00 динара, са каматом на појединачне износе, о ком захтеву је и одлучено наведеном првостепеном пресудом.

Законом о уређењу судова прописано је да о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима одлучује апелациони суд, осим о жалбама на пресуде у споровима мале вредности, о којима одлучује виши суд (члан 24. став 1. тачка 3. у вези члана 23. став 2. тачка 3).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази износ из став првог тог члана.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева је накнада штете у укупном износу од 310.000,00 динара. Наведена вредност предмета спора, не прелази динарску противвредност 3.000 евра, јер је на дан подношења тужбе један евро према средњем курсу НБС износио 118,52 динара. Зато се ради о спору мале вредности, тако да је за поступање по жалби против пресуде основног суда донете у том спору стварно надлежан Виши суд у Београду као непосредно виши у односу на основни суд.

Из наведених разлога је применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић